

Pomoc má mnoho tváří

Magazín Diakonie ČCE | léto 2021

Rostislav Jakoubek:

**Pracujeme s technologiemi,
které člověku pomáhají
překonat bariéru handicapu**

OBSAH ČÍSLA

2

Zamyšlení

Jsme zváni k odpočinku, neodmítejme tuto pozvánku

3

Rozhovor s Rostislavem Jakoubkem: Pomoc člověku je důležitější než moje pocity

6

Diakonie má 1 000 pravidelných dárců

7

Reportáž:

Ve Vrchlabí vzniká terapeutická zahrada -
místo setkávání lidí s handicapem i bez něj

11

Psalo se před sto lety

12

Sociální fond Diakonie
podporuje zaměstnance, kteří
se ocitli v krizové životní situaci

13

Tipy na prázdninové čtení

14

Sola gratia
místo, kam se rádi vracíme

Pomoc má mnoho tváří

Magazín Diakonie ČCE pro zaměstnance i širokou veřejnost. Vychází 4x ročně.

Vydává Oddělení komunikace Diakonie ČCE, Belgická 22, 120 00 Praha 2, ok@diakonie.cz

Redakční rada: Vendula Janů, Ivo Mareš, Martina Pecinová, Adam Šura

grafická úprava a sazba: Tereza Savická, **foto:** archiv Diakonie, pixabay.com

Za monitoring médií děkujeme
společnosti NEWTON Media.

Vážení a milí čtenáři,

člověk, který neví, co chce, jedná často zmateně. To samé platí o organizaci. Vyhnut se tomu dá plánováním. V organizacích se tomu říká strategický plán. Často je to obsáhlý dokument plný manažerského žargonu. V jádru má ale prostý účel: zaznamenat shodu na tom, čeho chceme v nějakém období dosáhnout. Diakonie letos takové hledání shody absolvovala. Dosavadní strategický plán byl naplněn, bylo potřeba dát dohromady plán nový. Nejde v něm přitom jen o technikálie, čísla. V minulém strategickém plánu šlo například o osvojení diakonických hodnot. Do plánu pro příští období jsme zařadili i uchopení duchovního a spirituálního rozměru naší práce. Zejména když se lidé ocitají v obtížných životních situacích, je pro ně nesmírně důležitý přesahující rozměr jejich života. Moderní společnost tento rozměr často spíše vytěšňuje, nepojmenovává, má z něj dokonce někdy i strach. V Diakonii to chceme změnit.

Inspirativní čtení vám přeje

Jan Soběslavský, ředitel Diakonie ČCE

PRÁZDNINOVÉ ZAMYŠLENÍ

Už jste slyšeli o syndromu vyhoření? Nebo ho dokonce, nedej Bože, znáte z vlastní zkušenosti? Myslím, že se dostavuje tehdy, když člověk podcení správné vyvážení práce a odpočinku. Proto chci vaši pozornost obrátit právě k potřebě oddechu, načerpání nových sil. Poslední měsíce, ba dokonce víc než rok, nám všem přinesly mnoho nečekaných starostí, omezení a trápení. O to víc je teď nutné věnovat čas a pozornost zotavení, nadechnutí či posílení. Nejen na těle, ale také na duchu. *Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.*

Křesťanství či styl života věřících si lidé často spojují s drilem. Příkazy, zákazy, desatery se to v životě věřícího člověka

jenom hemží, panuje obecný názor. Výše citovaná Ježíšova slova z Matoušova evangelia však hovoří jinak. V Ježíšově přítomnosti, navzdory všem břemenům života, lze spočinout. Nejen fyzicky, ale také duševně či mentálně. Jsme zváni k odpočinku. Neodmítejme tuto pozvánku.

Nechme se pozvat nejen Ježíšovým slovem, ale i sluncem, letní loukou, řekou, mořem či horami. Potěšení z krásy kolem nás, občerstvení těla i duše od břemen a starostí je potřebné. Jak jinak bychom nabrali novou sílu? Využijte k tomu letních dní a užívejte je v klidu a radosti.

■ Štěpán Brodský

ROZHOOVOR: TECHNOLOGIE POMÁHAJÍ

Za klienty
dorazíme
klidně z Prahy
do Zlína.
Nevybíráme si.

Stephen Hawking byl nejen vynikající fyzik a astronom, ale i světová celebrita. Bádal o vesmíru, psal odborné i populárně naučné texty, přednášel na konferencích, zahrál si dokonce i v několika seriálech. To vše navzdory tomu, že mu tělo už v jednadvaceti letech začalo vypovídат službu. Neovládal svaly ani tak, aby mohl mluvit. Mluvil však za něj počítač, pomáhaly i další přístroje. Příklad světoznámého vědce ukazuje, jak moc mohou handicapovaným lidem prospívat informační technologie. Dobrá zpráva je, že jsou stále levnější a dostupnější. Více jsme o tom mluvili s [Rostislavem Jakoubkem](#), který v Diakonii vede službu zvanou [Lifetool](#).

Když je někdo ochrnutý na celé tělo, jak mu můžete pomoci?

Přijedeme za ním se zásobou našich pomocek, říká se jim asistivní technologie. I člověk s masivním ochrnutím má stále nějaké možnosti. Třeba dokáže hýbat palcem, i toho lze se zapojením technologií využít. Nebo hýbe jenom očima. To bývá případ amyotrofické laterální sklerózy, velmi zákeřné nemoci s rychlým postupem. Člověk v relativně krátkém čase skončí upoután na lůžko, jakoby vězeň vlastního těla. Existuje ale takový panel, který umí snímat pohyby zorniček. Panel se napojí na počítač a člověk pohyby svých očí počítač ovládá. Můžete psát

maily, posílat esemesky, komunikovat na sociálních sítích. Když se něco takového povede, člověk se stane soběstačnějším a je to pro něj ohromný krok kupředu – a pro nás ostatně taky.

Technologie se vyvíjejí a jsou stále mocnější. Předpokládám, že vy se máte pořád co učit.

Samozřejmě, to je nekončící proces. Na technologích se dá ledasco kritizovat, ale já se potkávám s tou jejich lepší stránkou. Lidem, se kterými mám co do činění, obrovským způsobem rozšiřují možnosti.

pokračování na další straně

Umožňují nejen lépe žít, ale třeba se i zapojit do pracovního procesu. To vnímám jako nesmírně důležitou věc. Měl jsme jednoho klienta, který se hlásil do grafické firmy. Narážel na zdánlivou drobnost, která pro něj ovšem představovala zásadní problém. Na počítači nemohl zmáčknout klávesu Shift. Měl ochrnutou levou ruku a tahle klávesa bývá na většině klávesnic jen vlevo. Grafik se bez ní neobejde. Tak jsme mu tu klávesu napojili zvlášť, jako velkou plochu, do které se svou ochrnutou rukou snadno strefil. Práci získal, v grafické firmě pracuje pořád. Naši úpravu si sám vylepšil. Dnes si to tlačítko přesunul tak, aby ho mohl ovládat nohou. Je to jednoduchá pomůcka, z dnešního pohledu vlastně primitivní, technologicky vůbec nic složitého. Přesto může zásadně pomoci.

Setkáváte se s rodinami klientů?

Ano. Všechna naše práce se odehrává v domácím prostředí klientů.

Kam až jste ochotni za nimi dorazit?

Klidně z Prahy do Zlína. Působíme v celé České republice, nevybíráme si.

Máte ve svém oboru nějakou konkurenčí?

Nemám úplný přehled, ale zdá se mi, že v rámci České republiky jsme unikátní. Technologické pomůcky jsou u nás dostupné, ale za peníze. Můžete si je koupit nebo

za poplatek zapůjčit. My k tomu přistupujeme trochu jinak. Půjčujeme bezplatně, pomůžeme s instalací technologie a umožníme člověku, aby si ji ozkoušel, vybral si to, co mu nejvíce vyhovuje. Když zjistí, že to není ono, což se stává docela často, může zkoušet dál. A teprve, když si je jist, že mu to které zařízení opravdu pomáhá podle jeho potřeb, koupí si ho natrvalo.

Pracujete také se seniory?

Senioři mívají pocit, že nejsou schopni držet s dobou krok. Vídí, jak jejich vnoučata suverénně ovládají mobily, počítače, tablety a domnívají se, že tohle je mimo jejich možnosti. Odevzdají se tomu, že doba je rychlá, že se nestíhají učit novým věcem,

a bývají z toho frustrováni. My seniorům ukazujeme, že až zas tak složité a nepřístupné ty nové technologie nejsou. Chce to jenom čas.

Seniorům třeba půjčíme tablet a ukážeme jim, jak funguje. Hezky v klidu, bez spěchu. Čas je pobírat ty úplně základní věci – kde se přístroj zapíná, jak se dostat na internet, jak si stáhnout užitečné aplikace, kde si přečíst seriální zpravodajství. Po nějakých deseti lekcích ti lidé odcházejí a jsou úplně jiní. Mají radost, že se svým vnučkům v něčem vyrovnali, že si s nimi můžou povídат po Skypu, pošlou jim mail, sdílejí s nimi fotky. Samozřejmě se seniory také probíráme internetovou bezpečnost – co jsou to viry, spamy. S tím mívají bohaté zkušenosti.

Jak jste se dostal do Diakonie?

Prošel jsem předtím jinými sociálními službami a dlouho jsem přemýšlel, jak by se daly s informačními technologiemi propojit. Pak jsem zjistil, že v Diakonii to už dělají, a to mě nadchlo – technologie, které člověku pomáhají překonat bariéru handicapu. Když se teď za svým šestiletým působením v Diakonii ohlížím, překvapuje mě, jak profesionálně fungující organizace to vlastně je.

Potkávají vás při práci také nějaké těžké momenty?

Mezi kolegy ne. Dostal jsem se do výtečného týmu. Setkávat se ale s osudy některých klientů, to náročné bývá. Poznáte mladého

Digi klub - kurz ovládání tabletu

pokračování na další straně

člověka, na startu života, má mladou rodinu, nadějnou kariéru, spoustu plánů, energie a radosti. Najednou je to všechno kvůli těžké nemoci, která nastoupila nečekaně a má rychlý průběh, všechno zpochybňeno a ohroženo. Taková setkání vás nemůžou nezasáhnout. Ale musím se s tím srovnat, pomoc tomu člověku je důležitější než moje pocity.

Proč se vlastně sociální práci věnuje tak málo mladých mužů?

Asi mezi nimi pořád převládá klišé, že to není dost prestižní. Ale znám kolegy, co dělají sociální práci s přesahem do psychotherapie nebo pracují s lidmi s autismem, a tam je důležitá také fyzická kondice. Takže bych

řekl, že těch mužů spíš přichází víc. Sociální práci se i vzhledem k stárnutí populace předpovídá velký boom, muži si v ní ovšem budou muset najít svá téma.

Kde vlastně vznikl Lifetool?

Rozvinul se v Rakousku. Mají vlastní vývojářské centrum, vyvinuli třeba počítačovou myš, která se ovládá pulsou. Díky ní jeden nás klient, který se trvale zranil při skákání na kole, dělá diskžokeje. S Rakouskem intenzivně spolupracujeme, protože oni jsou ve vývoji různých pomůcek neskutečně daleko.

■ Ptal se Adam Šúra

Co všechno nabízí služba Lifetool?

Digi klub pro seniory

Jedná se o školení ovládání tabletů a bezpečné online komunikace.

Ovládání počítače pohybem očí

Vše prostřednictvím očního navádění – od her ke komunikaci.

Řešení pro alternativní ovládání počítače

Vedle pohybu očí lze počítač též ovládat pulsou, hlasem, pohybem těla nebo všemožnými tlačítky.

Reminiscence

Moderní metoda sociální práce se používá zvláště při práci se staršími lidmi a jejich okolím. Staví na vybavování a sdílení vzpomínek, což u starších lidí vede k zlepšení jejich psychického stavu.

Moderní technologie při reminiscenci napomáhají. Lze vytvořit nahrávku, koláž ze starých fotografií a podobně.

Tablety pro děti se speciálními potřebami

Tablety jsou prostředkem například k alternativní komunikaci s dětmi, pro který je běžný způsob komunikace obtížný.

Půjčovna speciálních pomůcek

Nabízí 120 pomůcek k zapůjčení zdarma (myši, klávesnice a speciální nástroje pro alternativní komunikaci). Poskytuje individuální a skupinové poradenství a konzultace pro klienty a organizace.

Osobnost Zlínského kraje

V anketě Osobnost neziskového sektoru Zlínského kraje letos zabodovala Lenka Kostelná z Diakonie Valašské Meziříčí (na fotografii druhá zleva). Ocenění si plně zaslouží. V Diakonii pracuje od roku 1998. Ze zdravotní sestry pečující o klienty v domácích nostenech se stala vedoucí ošetřovatelské a pečovatelské služby a zástupkyní ředitele organizace. V současné době působí na pozici vedoucí úseku podpory domácí péče, vede tým 50 lidí. Paní Kostelná je „piliřem“ Diakonie Valašské Meziříčí.

Telefonisté slavili

Získání tisícovky stálých dárců pro Diakonii oslavili telefonisté z fundraisingového týmu ředitelství Diakonie. Měli proč. Noví stálí dárci jsou hlavně jejich zásluhou. Získali je trpělivým telefonováním na stovky kontaktů, které má Diakonie k dispozici. Pravidelné dary zajistí Diakonii volné prostředky pro rozšírování a zkvalitňování služeb například pro seniory či žáky se speciálními potřebami.

Člun pro hasiče

Vybavení pro krizové události převzalo Sdružení dobrovolných hasičů v Kamýku nad Vltavou od diakonického Střediska humanitární a rozvojové spolupráce. Jedná se o zásahový člun a také plně zařízený speciální stan sloužící hasičům při zásazích jako zázemí. Předání proběhlo v rámci projektu Odolná obec, který pomáhá obcím připravit se na živelné pohromy, jako jsou třeba povodně.

Stoleté narozeniny

Prožité století oslavila v Diakonii Písek paní Marie Heinrichová. V místním domově pro seniory má svůj domov šestým rokem. Stále je plná optimismu i zájmu o dění doma i ve světě. Do minulosti se ohlíží s vděkem. Na počest paní Marie se v den jejího jubilea pracovníci písecké Diakonie oblékli do červené. Oslavenkyně totiž červenou miluje. Proběhla i malá oslava. Gratulujieme a do dalšího století přejeme vše nejlepší!

Oáza v centru města

Komunitní zahrada ve Vrchlabí propojuje místní světy. Právem proto byla zařazena mezi finalisty inovací v Diakonii za období 2020/21.

Vrcholky Krkonoš stále ještě září posledním letošním sněhem. Dole ve Vrchlabí už ale všechno kvete. Jak by taky ne, když je květen. Přísná opatření proti pandemii se pomalu rozvolňují. Někteří klienti Diakonie ze služby **sociální rehabilitace SPIRÁLA** tak poprvé mohli vyrazit na svou komunitní zahradu. Práci si zpestřili neobvyklým pravidlem. Všechno dělali opačnou rukou, než jakou jsou zvyklé používat. Leváci pravou, praváci levou. Aby si výrazněji uvědomovali jak vlastní tělo, tak činnost, kterou vykonávají.

Dnešní dopoledne ale rozhodně nebylo na levačku. Do karet hrálo počasí – blankytné nebe, skoro letní vedro. Stromy i keře obrostly mladými lístečky a zahrada se obsypala květy všech barev. Zelená, růžová, modrá, odstíny žluté. Květy paní Jana a tří další mladí muži nejprve sbírali do proutěných košíků. Pak ve stíněném altánu roztáhli velké balicí papíry a na ně nasbíranými květy malovali. Funguje to, ujišťovala je Petra Glosová, jejich vedoucí. Den předem zkoušela netradiční výtvarnou metodu doma se svými dětmi – a s úspěchem. Některé tužší květy bylo pouze třeba lehce naklepát, aby pustily barvu. Černou pak poskytly zbytky ohrožlého dřeva z místního ohniště.

Když dokončili výtvarné práce, nabrali čtyři návštěvníci zahrady vodu do konví a pořádně zalili vyvýšené záhony i bylinky zahrádku. Na závěr se usadili ke společnému povídání o prožitém dopoledni.

Vznikly dva abstraktní obrazy, na kterých veselé barvy doplňují černé nápisy zuhelnatělým dřevem. „Jaro krásné,“ sděluje například jeden z nich. Hlavním tématem povídání ale samozřejmě byl zážitek z toho, jaké je to pracovat jinou rukou, než které člověk dává přednost. Měla paní Jana jako levačka čas myslit i na něco jiného než na práci, když směla používat jen pravou? „Sváděla mě pořád ta levá. Furt mi cukala,“ říká Jana. „V pravé jsem moc neměla cit. Ale dalo by se to, za čas,“ komentuje svůj dnešní nevšední zážitek. „Kdyby mi usekl ruku, tak bych musela,“ dodává s nadsázkou sobě vlastní, kterou často baví ostatní. Jeden z jejích spolupracovníků propukne v hurónský smích.

Náš prostor

Že práce i relaxace na zahradě klientům všestranně prospívá, věděli ve vrchlabské Diakonii už dlouho. V rámci sociální rehabilitace, která má klienty s různými handicapem připravit podle jejich možností na co nejsamostatnější život, navštěvovali více zahrad.

Uvědomovali si ale, že by potřebovali vlastní prostor.

Ten nabídli vrchlabští evangelíci. Na farním pozemku už stálo dětské hřiště vybudované rodinným sdružením Tamar. Teď ho vhodně doplňuje devět vyvýšených záhonů (tři si mohou pronajmout lidé z Vrchlabí), trvalkový záhon, jezírko. Vzniklo místo, kde se potkávají děti i dospělí, lidé s handicapem i bez handicapů. Navíc uprostřed města. Pořádají se tu i kulturní akce. Zelená oáza přístupná všem. Klienti Diakonie ji mají moc rádi. Na jejím vzniku se ostatně podíleli hned od začátku, při samotném plánování. Před rokem se sešli s architektkou zahrady a společně diskutovali o tom, co by na zahradě chtěli mít. Při následném budování celého prostoru se také dost nadřeli. „Díky tomu je víc jejich,“ říká Ivana Hadincová, vedoucí služby sociální rehabilitace.

pokračování na další straně

malování pomocí květů

Inovace
v Diakonii

Vyhledávání

a vyhlašování nejzajímavějších inovací v Diakonii má za cíl povzbudit společné přemýšlení o zvyšování kvality služeb. Inspirovat k tomu má dobrá praxe z jednotlivých škol a středisek. Počítají se drobné zlepšováky i zásadní změny. Časem by Diakonie ráda dospěla do stavu, kdy se novinky osvědčené v jednotlivých školách a střediscích budu sdílet napříč celou organizací.

Klienti Diakonie se při zahradničení učí, jak pracovat a spolupracovat. Někdy jsou rozdělení do dvojic s tím, že jeden z dvojice je vedoucí. Učí se tak nést za práci druhých zodpovědnost. „*Zaměřujeme se například i na to, aby naši klienti věděli, že je potřeba pracovat celý stanovený čas a při práci si dělat přestávky*,“ říká Ivana Hadincová. Cílová skupina klientů je přitom poměrně široká. Sociální rehabilitace se účastní lidé s mentálním, tělesným či kombinovaným postižením, ale i lidé s chronickými onemocněními, třeba po infarktu. Různorodost se ukazuje jako výhoda. Ti, jejichž postižení jsou lehčí, se stávají učiteli ostatních a celá skupina tak lépe spolupracuje.

Zklidňující síla

Zahrada má však i terapeutický rozměr. Každý, kdo někdy byl ve stresu a vyrazil na procházku do přírody, ví, že příroda má velký ozdravný, uklidňující účinek. „*My využíváme*

tohoto efektu i při práci s našimi klienty,“ říká ředitel vrchlabské Diakonie Tomáš Hawel s tím, že najde jenom o nácvík pracovních návyků, ale také o to, aby si klienti uvědomovali sami sebe, svoje potřeby, motivaci i svou sebehodnotu. „*Proto tu také klienti třeba kreslí, nebo si jenom užívají ten příjemný prostor a potom si o tom s našimi pracovníky společně povídají*,“ dodává.

Přestože celý prostor vedle vrchlabské evangelické fary vypadá velmi pěkně, hotovo zdaleka není. Má tu vzniknout vrbový altánek, květinová louka i domečky pro hmyz. Budova současného altánu, už trochu omšelá, dostane novou fasádu a uvnitř se promění její dispozice. Vznikne zázemí pro náradí i malé pódium pro kulturní akce. Celkem sedmnáct klientů Diakonie i jejich vrchlabští sousedé tak získají ještě hezčí místo k vzájemnému setkávání.

■ Adam Šúra

Diakonické Středisko Světlo ve Vrchlabí vzniklo v roce 1992. Dnes působí v Královehradeckém a Libereckém kraji. Úzce spolupracuje se speciální školou Diakonie sídlící též ve Vrchlabí. Komunitní zahrada spadá pod diakonickou sociální službu nazvanou SPIRÁLA. Jejím cílem je připravit lidi se zdravotním znevýhodněním do běžného života. Příprava probíhá v oblasti práce a pracovních návyků (cílem je, aby klienti mohli získat své zaměstnání), bydlení (jak si uvařit, uklidit), samostatného života (jednání s úřady atd.). Součástí služby je také cvičný byt a vedle zahrady i dílna, kde klienti šijí, vyrábějí keramiku či svíčky.

1000 PRAVIDELNÝCH DÁRCŮ

PODPORUJE PROJEKTY DIAKONIE

DĚKUJEME

„Mezi pravidelné dárce Diakonie patřím už více než dva roky. Považuji její práci za velmi potřebnou, zvlášť dnes, kdy se situace lidí v nouzì zhoršuje. Vážím si toho, že Diakonie podporuje maminky samoživitelky a rodiny dlouhodobě, a to i ve sbírce Krabice od bot. Fandím také projektu nového domova pro seniory blízko Svitav, kde budou senioři bydlet na návsi v centru dění. Líbí se mi, že Diakonie pomáhá i v zahraničí v případě krize, třeba uprchlíkům v Libanonu, a zároveň působí dlouho době v ČR i tam, kde nepomáhá stát.“

Jitka

ZPRÁVY ČESKÉ DIAKONIE.

1000 členů

Zvolený výbor se ujal s chutí a radostí úkolu na sebe vloženého a vzhledem k vyskytnuvšímu se dluhu v obnosu K 389 02, v minulých účtech České diakonie vykázanému, uložil si povinnost, pracovati k sesílení hmotných prostředků, a především získati v řadách českých evanjelíků tohoto roku 1000 členů, neboť záleží na tom, aby Česká diakonie, jakožto ústav, který chce sloužiti všem, byl založen na nejsírších základech. Při množství údů, jaké mají evanjelické církve, v České diakonii zastoupené, není tisíc členů počet nikterak přehnaný, ale vůči dosavadnímu počtu členů téměř trojnásobný.

Milý bratře a milá sestro, kteří ještě nejste v seznamu členů České diakonie, přihlaste se také a rozmnožte ochotně řady těch, kteří chtějí sloužiti malíčkým Kristovým! Dokažme, že v dobročinnosti nezůstáváme ani za filantropickými spolky mimo církev evanjelickou stojícími, ani za německými ústavy evanjelickými.

Česká diakonie nesmí klesnouti na výdělkový spolek pro pouhé ošetřování nemocných, neboť pak by byla jako samostatný spolek téměř zbytečnou.

Evanjelický chudý a nemocný člověk musí vycítiti, že diakonky nekonají služby, které se dobrovolně věnovaly, pro časný zisk, nýbrž jako služebnice Kristovy, a že se v pokorné tichosti vynasnažují, aby o nemocného odvrátily vše, co by jasný vzhled jeho oka víry kalilo. Leč ačkoliv se takováto dobrovolná služba může prýšti jen z pokorné víry v Pána Ježíše, jest přece potřebí, rukou diakonek někdy umlévajících podepříti vědomím, že na ně hledí tisíc členů spolku, kteří s upřímným zájmem sledují dílo lásky jimi konané a radují se z jejich vítězství v síle a moci Kristově proti všem pokušením pokušením dobývaného.

Nuže přistupte, prosíme, za členy České diakonie!

Zprávy České diakonie, červen 1907

Sestry diakonky

I ti, kteří pomáhají, potřebují někdy pomoc. Proto Diakonie založila sociální fond na podporu svých zaměstnanců, kteří procházejí krizovou životní situací. Fond pomáhá rychle a flexibilně už dva roky. Každý ze zaměstnanců do něj může vložit svůj dobrovolný příspěvek. Že to má smysl, si můžete přečíst v příspěvcích níže. Najdete v nich v krátkosti zachycené **příběhy kolegů a kolegyně**, které pomoci z fondu v posledních měsících využili. Děkujeme jim, že se o své příběhy podělili. Nechť je to povzbuzení všem, kdo se též ocitl, nebo ocitnou v obtížné životní situaci. Nebojte se o pomoc požádat. Sociální fond Diakonie je tu i pro vás.

Příběh slečny Anny

Anna je studentka a v Diakonii brigádně pracuje na ředitelství v týmu péče o dárce jako telefonistka. Její rodinu těžce a tragicky zasáhlo onemocnění covid-19. Aňiččina maminka letos v dubnu po měsíční hospitalizaci zemřela ve 47 letech. Rodina se nyní potýká s vážným výpadkem příjmů. Jedinými živitelci jsou tatínek a Anna. Postarat se musejí nejen o sebe, ale i o další tři Anniny sourozence. Vzhledem k tomu, že Anna při studiu zvládá jen brigády, je to pro ni velmi obtížná situace. Ředitelství Diakonie jako zaměstnavatel Annu podpořilo částkou 10 tisíc korun nad rámcem její běžné mzdy. Stejnou částku poskytl i sociální fond Diakonie. Věříme, že peníze pomohou k překlenutí těžkého životního období rodiny.

Příběh paní Martiny

V soběslavské Diakonii Rolnička pracuje paní Martina Baloghová již dvacet let. Jako mistrová vede sociálně terapeutické dílny, kde se s klienty v posledních letech zaměřuje zejména na recyklaci starých, ale stále užitečných věcí. Lidé přinesou například židli na vyhození. Klienti ji obrousí, natřou, paní Baloghová přidá výtvarně zajímavé dekorace. Židle může znova sloužit. Zajímavá a tvůrčí

práce ve skvělém týmu lidí je pro paní Baloghovou stále zdrojem radosti. V osobním životě bohužel přišla letos těžká rána. Manžel Martiny Baloghové nečekaně zemřel na infarkt při pravidelném sportování. Vedle osobní ztráty musí paní Martina čelit i administrativním absurditám. Manželé měli společný účet. K němu teď paní Martina nemá přístup, dokud neskončí dědické řízení. Zaplatit by nemohla ani pohreb. Proto ráda přijala pomoc ze sociálního fondu. Stejně důležitá je pro ni i stoprocentní podpora všech kolegyň a kolegů z Rolničky.

Příběh pana Vojtěcha

Osobní ztráty těžko poměřovat. Nejtvrďší ale asi postihla Vojtěcha Mertlu. O loňských Vánocích zemřela jeho manželka. Mají spolu dvouletého synka. O toho se nyní třicetiletý tatínek musí starat sám. V Diakonii Západ pracuje v nízkoprahovém klubu jako sociální pracovník pro děti a mládež. Nyní na zkrácený úvazek. Když odchází do práce, synka mu hlídá známá. „*Kvůli synovi se snažím jít dál,*“ říká. „*Mám kolem sebe spoustu přátel, se ztrátou se rychle vyrovnávám, ale jednoduché to není.*“ Vojtěchu Mertlovi pomohl i sociální fond Diakonie částkou 20 tisíc korun.

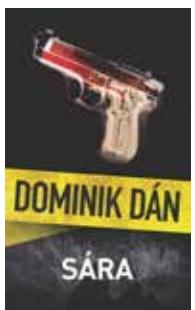

Chcete pomoci dalším kolegům v obtížné životní situaci? Do sociálního fondu můžete přispět kdykoli, a to jednorázově nebo i trvalým příkazem. Více na www.diakonie.cz/solidarita.

TIPY NA LETNÍ ČTENÍ

Detectivka

SÁRA, Dominik Dán

Novinka od oblíbeného slovenského autora. Detectivové Richard Krauz a Jozef Fischer vyšetrují vraždu vlivného ředitele konsorcia bank. Případ nepostupuje, dokud na oddělení vražd nedorazí záhadný balíček.

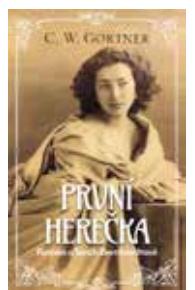
Pro ženy

CAREVNA, C. V. Gortner

Osmnáctiletá princezna Minnie ví, že jejím životním posláním je opustit rodné Dánsko a uzavřít sňatek s ruským carevičem Alexandrem. Román o matce posledního cara, kde ožívá nádhera petrohradských paláců i chudoba ruského venkova.

PRVNÍ HEREČKA, C. V. Gortner

Román o Sarah Bernhardové, herečce z Muchových plakátů, kde ožívá Paříž 2. poloviny 19. století. Příběh výjimečné ženy, která svou epochu nejen rozzářila, ale i mnoha ohledech i předběhla.

Pro děti

MAX EINSTEINOVÁ,
James Patterson, Chris Grabenstein

Max Einsteinová není jen tak ledajaká dvanáctiletá holka. Nechodí do školy, ale na univerzitu... učit ostatní studenty! Když zrovna nehráje šachy nebo neplní supertajné úkoly.

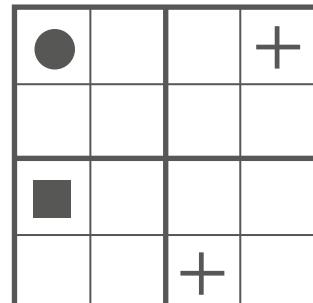
Jako dárek pro vás máme

SLEVOVÝ KUPÓN

V e-shopu www.slovart.cz můžete na všechny knihy v češtině získat sevou 25 %. Stačí, když do poznámky u objednávky uvedete kód Tvarpomoci. Nabídka platí od 1.6. do 1.8.2021

Sudoku

Zkuste místo klasického sudoku využít obrázkové. Podle stejných pravidel umístěte do jednotlivých polí následující tvary:

*Poznejte místo, které má duši.
Místo, kam se budete rádi vracet.*

Penzion Sola gratia v Bystřici pod Hostýnem

50% sleva na pobyt pro zaměstnance Diakonie

www.sola.cz

**SOLA
GRATIA**

Dejte všedním dnům výjimečnou barvu.

Naše trička pro vás šijí lidé, kteří
se navzdory svému omezení věnují
práci s chutí a radostí.

www.prostetriko.cz